

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/182/2018
Identifikačné číslo spisu: 3115206728
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Slováčková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3115206728.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Z. E., bytom U. - I. X, U., t. č. bytom J., Z. K. X/X, o zaplatenie 7.769,97 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 34 C 37/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 27. marca 2018 sp. zn. 27 Co 41/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín rozsudkom z 3. novembra 2017 č. k. 34 C 37/2015-48 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 8.061,70 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.078,12 € od 6. marca 2015 do zaplatenia, žalobu vo zvyšnej časti zamietol a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 53 %.

2. Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 27. marca 2018 sp. zn. 27 Co 41/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti potvrdil, vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré žalobkyni patria len do času, kým nemohla od žalovaného žiadať okamžité vrátenie celej úverovej istiny; po tom, ako sa dlh stal splatným, jej už nepatrí nárok, ktorý svojou povahou tvorí cenu (odplatu) za úver, ale len nárok z porušenia práva (úroky z omeškania).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie z dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa jej názoru tento rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pretože nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení úveru. Navrhla, aby

dovolací súd rozhodnutia odvolacieho súdu ako i súdu prvej inštancie v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. V danom prípade uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. c/ CSP. V prejednávanej veci je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo, ktorého výška (úrok 11,9 % ročne zo sumy 7.794,68 € od 6. marca 2015 do zaplataenia) uplatňovaná žalobkyňou ako dodávateľom, v čase začatia dovolacieho konania (t. j. 31. mája 2018) predstavuje sumu 3.003,79 €, pričom desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 31. marca 2015), je 3.800,- € (por. § 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 297/2014 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobkyne v zmysle § 422 CSP vylúčená. Obdobný právny názor na vec dovolací súd zaujal tiež v rozhodnutiach sp. zn. 1 Cdo 263/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 158/2018, 6 Cdo 42/2018, 7 Cdo 256/2018.

7. Hoci v preskúmvanej veci ide o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádza do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhlľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnu diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

9. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.